

udviklet, derom skal jeg ikke tale mere, men vilde man gaa radikalt til Værks, som jeg her nylig har talt om, og ophæve Straffelovens § 180 samt omredigere § 182 og saaledes gøre disse Kvinder det umuligt at leve og faa Bopæl her i København, for saa vidt de ville drive denne Næringsvej, saa kunde der være Tale om, hvad man skulde gøre, ved disse Kvinder. Men dertil vil jeg sige: jeg tror ikke, at Lovgivningsmagten skal gøre noget ved den Ting. Det bliver nærmest Københavns Kommune, der kommer til at tage sig af dem. Jeg tror ikke, vi her kunne have noget med disse Kvinder at gøre i saa Henseende; og jeg vil blot sige, at naar Loven bliver vedtagen med en saa lang Frist, have de ogsaa Tid til at tænke sig om, hvad de skulle gribe til, og de Folk, som, den Dag Loven traadte i Kraft, ikke have nogen Vej at gaa, hvorved de kunne ernære sig paa redelig Maade, maa Kommunen tage sig af. Jeg kan ikke se rettere, end at man godt kan sammenligne det med, hvad der blev gjort, da man ophævede Retten til Betleri, eller i hvert Fald vedtog Straffebestemmelser over for dem, der før gik og bettede og ingen anden Næringsvej havde. Da det blev gjort dem umuligt at fortsætte Betleriet, maatte Kommunerne tage sig af dem. Naar vi gaa hen og umuliggøre det for disse Kvinder at fortsætte med denne Næringsvej, maa Københavns Kommune tage sig af dem.

Disse Bemærkninger har jeg villet fremføre. Jeg ser ikke rettere, end at bægge Parter, baade Mindretal og Flertal, have været enige, som sagt, om det første Stykke af Ændringsforslag under Nr. 1, altsaa enige om, at Loven af 10de April 1874 skulde ændres, og det er ogsaa meget begrundet. Jeg tror, at Loven af 10de April 1874 blev vedtagen her i Tinget under et Tryk, et Tryk af noget lignende Art som det, man saa tit ser her til Lands. Her til Lands er det meget almindeligt, at Folk faa en saadan Rædsel for en eller anden Ting. Jeg kan huske i Treferne, da der blev Tale om Trifinerne, vare Folk her i Landet helt bange for disse Trifiner, og jeg tvivler ikke om, at man nok kunde have faaet Love vedtagne, der skulde gaa ud paa at komme Trifinerne til Livs paa en eller anden Maade, Love,

man senere vilde have følt sig ængstelig, ved at beholde. Saadan en Skræk kommer der over Folk her i Landet; saadan gif det ogsaa i 1874, idet der kom en Skræk i Folk, som vel var begrundet, men overdreven. Naar man vil læse Motiverne til Lovudkastet igennem, vil man se, hvor stærkt Frygten for venerisk Smitte skinner der igennem, og hvor stærkt der blev fremhævet det farlige, der er ved denne Sygdom. Naar man læser Forhandlingerne om denne Lov igennem, kommer man uvilkaarlig til et Skøn om, at Rigsdagen ligesom arbejdede under et Pres ved denne Lejlighed, og at Rigsdagen ligesom har tænkt som saa: Det er farligt med denne forkærdelige Smitte, vi maa absolut uden videre vedtage, hvad man her forelægger os for at komme denne Smitte til Livs. Lovforslaget gif da ogsaa igennem her og blev vedtaget med alle Stemmer ved 3dje Behandling. Se! nu kunde et saadant Lovforslag, hvis det blev indbragt, ikke blive vedtaget med alle Stemmer, fordi at nu er en saadan Skræk ikke til Stede. Det er noget, vi kende saa godt, hvorledes saadant noget gaar til, at en saadan Skræk kommer op, men naar vi senere have set det fejlagtige i, hvad der er flet ved denne Lov, skulle vi ikke betænke os paa at gaa tilbage igen og ændre Loven. Nu er det erkendt baade af det høje Sundhedskollegium og af mange Læger, at denne Lov slet ikke gør den Nytte, man den Gang troede. Det har allerede ikke vist sig, at de Bestemmelser, der her er Tale om i denne Lov, særlig have modarbejdet den veneriske Smitte; tværtimod har den meget snarere medvirket til, at den har udbredt sig videre. Det er en Selvfølge, at de andre Bestemmelser i Loven, som ere i høj Grad gavnlige, ville blive staaende. Jeg vil nu slutte med at anbefale ærede Medlemmer baade af Udvalget og uden for Udvalget at stemme først for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 6, at § 180 i Straffeloven skal gaa ud, og dernæst at stemme for alle Flertallets Ændringer. Og jeg vil meget bede det ærede Udvalg om at komme frem med en bedre Redaktion af Straffelovens § 182 til 3dje Behandling særlig i den Retning, jeg her har omtalt. Efter dette, tror jeg, vi have vedtaget et Lovforslag, som vi i alt